

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 1083

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 11 noiembrie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.192. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Recompartimentare clădire existentă și extindere cu un corp nou — Secția clinică neurochirurgie — Centru de patologie vasculo-cerebrală și neurochirurgie la Spitalul Clinic Județean de Urgență Cluj-Napoca”	2
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.002. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru modificarea și completarea Ghidului de finanțare a Programului național de înlocuire a echipamentelor electrice și electronice uzate cu unele mai performante din punct de vedere energetic, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 2.089/2020	3–6
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 20 din 27 septembrie 2021 (Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii)	7–13
ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
18.910. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Uniunea Independentă pentru Tecuci în anul 2021	14
19.593. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Uniunea Independentă pentru Sighișoara în anul 2021	14
19.610. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Romilor Democrați în anul 2021	15
19.611. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Inițiativa Pătârlagele în anul 2021	15

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Recompartimentare clădire existentă și extindere cu un corp nou — Secția clinică neurochirurgie — Centru de patologie vasculo-cerebrală și neurochirurgie la Spitalul Clinic Județean de Urgență Cluj-Napoca”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Recompartimentare clădire existentă și extindere cu un corp nou — Secția clinică neurochirurgie — Centru de patologie vasculo-cerebrală și neurochirurgie la Spitalul Clinic Județean de Urgență Cluj-Napoca”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se va realiza de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, precum și din alte surse legal constituite, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

p. Ministrul sănătății, interimar,
Vass Levente,
secretar de stat

Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila Zoltán

Ministrul finanțelor,
Dan Vilceanu

București, 10 noiembrie 2021.
Nr. 1.192.

ANEXĂ

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI ai obiectivului de investiții „Recompartimentare clădire existentă și extindere cu un corp nou — Secția clinică neurochirurgie — Centru de patologie vasculo-cerebrală și neurochirurgie la Spitalul Clinic Județean de Urgență Cluj-Napoca”

Ordonator principal de credite: Ministerul Sănătății

Beneficiar: Spitalul Clinic Județean de Urgență Cluj-Napoca

Amplasament: municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, str. Louis Pasteur nr. 5, județul Cluj

Indicatori tehnico-economici

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA):	mii lei	217.462
(prețuri valabile la data de 20.06.2019: 1 euro = 4,75 lei), din care construcții-montaj	mii lei	112.156
Eșalonarea investiției	INV/C + M	
Anul I	mii lei/mii lei	80.000/60.000
Anul II	mii lei/mii lei	80.000/45.000
Anul III	mii lei/mii lei	57.462/7.156
Capacități:		
— suprafață construită	mpAc	1.471
— suprafața desfășurată	mpAd	8.675
— bloc operator (6 săli operație + 1 SO hibrid)	nr.	7
Regim de înălțime:		DS + P + 4E
Durata de execuție a investiției	luni	33

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antisismic în conformitate cu prevederile Normativului P 100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, precum și din alte surse legal constituite, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ghidului de finanțare a Programului național de înlocuire a echipamentelor electrice și electronice uzate cu unele mai performante din punct de vedere energetic, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 2.089/2020

Luând în considerare Referatul Administrației Fondului pentru Mediu nr. 68/IV din 15.10.2021 pentru modificarea și completarea Ghidului de finanțare a Programului național de înlocuire a echipamentelor electrice și electronice uzate cu unele mai performante din punct de vedere energetic, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 2.089/2020, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 12 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene, aprobată prin Legea nr. 163/2012, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. I. — Ghidul de finanțare a Programului național de înlocuire a echipamentelor electrice și electronice uzate cu unele mai performante din punct de vedere energetic, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 2.089/2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.139 din 26 noiembrie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Indicatorul de performanță a programului (I3), gestionat și prelucrat de Autoritate, este reprezentat de testarea mecanismului pentru dimensionarea ulterioară a programului național de înlocuire a echipamentelor electrice și electronice uzate, calculat, pe categorii de echipamente, astfel:

Televizoare

I1.1 = P x (T_{CRT} – T_A) (kwh/an) (pentru noile clase energetice la televizoare — clasa A)

I1.2 = P1 x (T_{CRT} – T_B) (kwh/an) (pentru noile clase energetice la televizoare — clasa B)

I1.3 = P2 x (T_{CRT} – T_C) (kwh/an) (pentru noile clase energetice la televizoare — clasa C)

I1.4 = P3 x (T_{CRT} – T_D) (kwh/an) (pentru noile clase energetice la televizoare — clasa D)

I1.5 = P4 x (T_{CRT} – T_E) (kwh/an) (pentru noile clase energetice la televizoare — clasa E)

I1.6 = P5 x (T_{CRT} – T_F) (kwh/an) (pentru noile clase energetice la televizoare — clasa F)

I1.7 = P6 x (T_{CRT} – T_G) (kwh/an) (pentru noile clase energetice la televizoare — clasa G)

I1 — Consum total televizoare

I1 = I1.1 + I1.2 + I1.3 + I1.4 + I1.5 + I1.6 + I1.7

Frigidere

I2.1 = R x (F_G – F_A) (kwh/an) (pentru noile clase energetice la frigidere — clasa A)

I2.2 = R1 x (F_G – F_B) (kwh/an) (pentru noile clase energetice la frigidere — clasa B)

I2.3 = R3 x (F_G – F_C) (kwh/an) (pentru noile clase energetice la frigidere — clasa C)

I2.4 = R4 x (F_G – F_D) (kwh/an) (pentru noile clase energetice la frigidere — clasa D)

I2.5 = R5 x (F_G – F_E) (kwh/an) (pentru noile clase energetice la frigidere — clasa E)

I2 — consum total frigidere

I2 = I2.1 + I2.2 + I2.3 + I2.4 + I2.5

Mașini de spălat rufe, inclusiv cu uscător

I3.1 = S x (MS_G – MS_A) (kwh/an) (pentru noile clase energetice la mașini de spălat, mașini de spălat cu uscător clasa A)

I3.2 = S1 x (MS_G – MS_B) (kwh/an) (pentru noile clase energetice la mașini de spălat, mașini de spălat cu uscător clasa B)

I3.3 = S2 x (MS_G – MS_C) (kwh/an) (pentru noile clase energetice la mașini de spălat, mașini de spălat cu uscător clasa C)

I3 — consum total mașini de spălat

I3 = I3.1 + I3.2 + I3.3

Mașini de spălat vase

I4.1 = G x (MSV_G – MSV_A) (kwh/an) (pentru noile clase energetice la mașini de spălat vase — clasa A)

I4.2 = G1 x (MSV_G – MSV_B) (kwh/an) (pentru noile clase energetice la mașini de spălat vase — clasa B)

I4.3 = G2 x (MSV_G – MSV_C) (kwh/an) (pentru noile clase energetice la mașini de spălat vase — clasa C)

I4.4 = G3 x (MSV_G – MSV_D) (kwh/an) (pentru noile clase energetice la mașini de spălat vase — clasa D)

I4 = consum total mașini de spălat vase

I4 = I4.1 + I4.2 + I4.3 + I4.4

Aparate de aer condiționat

I5 = U x (AC1₊ – AC1₊₊₊) (kwh/an) (pentru vechile clase energetice la aparate de aer condiționat clasa +++ la răcire)

I5 = consum total aparate de aer condiționat

Uscătoare de rufe

I6.1 = H x (UR_B – UR₊₊₊) (kwh/an) (pentru vechile clase energetice la uscătoare de rufe, clasa +++)

I6.2 = H1 x (UR_B – UR₊₊) (kwh/an) (pentru vechile clase energetice la uscătoare de rufe, clasa ++)

I6 = consum total uscătoare de rufe

I6 = I6.1 + I6.2

Aspiratoare

I7 = J x (AS – AS_E) (kwh/an)

I7 = consum total aspiratoare

Laptop

I8 = K x (PC – L) (kwh/an) (pentru laptop)

I8 = consum total laptop

Tablete

$I9 = N \times (PC - TAB_PC)$ (kwh/an) (pentru tablete)

I9 = consum total tablete

I = indicator total

$I = I1 + I2 + I3 + I4 + I5 + I6 + I7 + I8 + I9$ (kwh/an)

$E = I6 \times 0,23314^*$ (kg CO₂ e/an),

E — cantitatea de CO₂ redusă prin aplicarea programului, unde:

I1.1 = economia de energie electrică realizată prin program pentru noua clasă energetică la televizoare — clasă A

I1.2 = economia de energie electrică realizată prin program pentru noua clasă energetică la televizoare — clasă B

I1.3 = economia de energie electrică realizată prin program pentru noua clasă energetică la televizoare — clasă C

I1.4 = economia de energie electrică realizată prin program pentru noua clasă energetică la televizoare — clasă D

I1.5 = economia de energie electrică realizată prin program pentru noua clasă energetică la televizoare — clasă E

I1.6 = economia de energie electrică realizată prin program pentru noua clasă energetică la televizoare — clasă F

I1.7 = economia de energie electrică realizată prin program pentru noua clasă energetică la televizoare — clasă G

I2.1 = economia de energie electrică realizată prin program pentru noua clasă energetică la frigidere — clasă A

I2.2 = economia de energie electrică realizată prin program pentru noua clasă energetică la frigidere — clasă B

I2.3 = economia de energie electrică realizată prin program pentru noua clasă energetică la frigidere — clasă C

I2.4 = economia de energie electrică realizată prin program pentru noua clasă energetică la frigidere — clasă D

I2.5 = economia de energie electrică realizată prin program pentru noua clasă energetică la frigidere — clasă E

I3.1 = economia de energie electrică realizată prin program pentru noua clasă energetică la mașini de spălat rufe, mașini de spălat cu uscător — clasă A

I3.2 = economia de energie electrică realizată prin program pentru noua clasă energetică la mașini de spălat, mașini de spălat cu uscător — clasă B

I3.3 = economia de energie electrică realizată prin program pentru noua clasă energetică la mașini de spălat, mașini de spălat cu uscător — clasă C

I4.1 = economia de energie electrică realizată prin program pentru noua clasă energetică la mașini de spălat vase — clasă A

I4.2 = economia de energie electrică realizată prin program pentru noua clasă energetică la mașini de spălat vase — clasă B

I4.3 = economia de energie electrică realizată prin program pentru noua clasă energetică la mașini de spălat vase — clasă C

I4.4 = economia de energie electrică realizată prin program pentru noua clasă energetică la mașini de spălat vase — clasă D

I5 = economia de energie electrică realizată prin program pentru vechile clase energetice la aparate de aer condiționat clasă A+++

I6.1 = economia de energie electrică realizată prin program pentru vechile clase energetice la uscătoare de rufe, clasă A+++

I6.2 = economia de energie electrică realizată prin program pentru vechile clase energetice la uscătoare de rufe, clasă A++

I7 = economia de energie electrică realizată prin program pentru aspiratoare

I8 = economia de energie electrică realizată prin program pentru laptopuri

I9 = economia de energie realizată prin program pentru tablete.

R — numărul de frigidere achiziționate prin program cu clasă energetică A;

R1 — numărul de frigidere achiziționate prin program cu clasă energetică B;

R2 — numărul de frigidere achiziționate prin program cu clasă energetică C;

R3 — numărul de frigidere achiziționate prin program cu clasă energetică D;

R4 — numărul de frigidere achiziționate prin program cu clasă energetică E;

S — numărul de mașini de spălat rufe, inclusiv cu uscător, achiziționate prin program cu clasă energetică A;

S1 — numărul de mașini de spălat rufe, inclusiv cu uscător, achiziționate prin program cu clasă energetică B;

S2 — numărul de mașini de spălat rufe, inclusiv cu uscător, achiziționate prin program cu clasă energetică C;

U — numărul de aparate de aer condiționat achiziționate prin program cu clasă energetică A+++ (la răcire);

P — numărul de televizoare achiziționate prin program cu clasă energetică A;

P1 — numărul de televizoare achiziționate prin program cu clasă energetică B;

P2 — numărul de televizoare achiziționate prin program cu clasă energetică C;

P3 — numărul de televizoare achiziționate prin program cu clasă energetică D;

P4 — numărul de televizoare achiziționate prin program cu clasă energetică E;

P5 — numărul de televizoare achiziționate prin program cu clasă energetică F;

P6 — numărul de televizoare achiziționate prin program cu clasă energetică G;

G — numărul de mașini de spălat vase achiziționate prin program cu clasă energetică A;

G1 — numărul de mașini de spălat vase achiziționate prin program cu clasă energetică B;

G2 — numărul de mașini de spălat vase achiziționate prin program cu clasă energetică C;

G3 — numărul de mașini de spălat vase achiziționate prin program cu clasă energetică D;

H — numărul de uscătoare de rufe achiziționate prin program cu clasă energetică A+++;

H1 — numărul de uscătoare de rufe achiziționate prin program cu clasă energetică A++;

J — numărul de aspiratoare achiziționate prin program cu un consum de energie mai mic de 43 kWh/an;

K — numărul de laptopuri achiziționate prin program;

N — numărul de tablete achiziționate prin program;

F_E — consumul de energie electrică al unui frigider clasă energetică E (referință frigider cu un consum de energie de 225 kWh/an);

F_D — consumul de energie electrică al unui frigider clasă energetică D (referință frigider cu un consum de energie de 180 kWh/an);

F_C — consumul de energie electrică al unui frigider clasă energetică C (referință frigider cu un consum de energie de 144 kWh/an);

F_B — consumul de energie electrică al unui frigider clasă energetică B (referință frigider cu un consum de energie de 116 kWh/an);

F_A — consumul de energie electrică al unui frigider clasă energetică A (referință frigider cu un consum de energie de 91 kWh/an);

*0,23314 — cantitatea de emisii de CO₂ pentru producerea unui kWh (kg/kWh), conform <https://www.gov.uk/government/collections/government-conversion-factors-for-company-reporting>

F_G — referință frigider clasă energetică G cu un consum de energie de 344 kWh/an;

MS_C — consumul de energie electrică al unei mașini de spălat rufe, inclusiv cu uscător, cu clasa energetică C (referință mașină de spălat rufe cu un consum de energie de 344 kWh/an);

MS_B — consumul de energie electrică al unei mașini de spălat rufe, inclusiv cu uscător, cu clasa energetică B (referință mașină de spălat rufe cu un consum de energie de 286 kWh/an);

MS_A — consumul de energie electrică al unei mașini de spălat rufe, inclusiv cu uscător, cu clasa energetică A (referință mașină de spălat rufe cu un consum de energie de 233 kWh/an);

MS_G — referință mașină de spălat rufe, inclusiv cu uscător, clasa energetică G, cu un consum de energie de 716 kWh/an;

UR_B — consumul de energie electrică al unui uscător de rufe cu clasă energetică B (referință uscător cu capacitate de 6 kg cu un consum de energie de 445.2 kWh/an);

UR_++ — consumul de energie electrică al unui uscător de rufe cu clasă energetică A++ (referință uscător cu capacitate de 8 kg cu un consum de energie de 212 kWh/an);

UR_+++ — consumul de energie electrică al unui uscător de rufe cu clasă energetică A+++ (referință uscător cu capacitate de 8 kg cu un consum de energie de 177 kWh/an);

T_G — consumul de energie electrică al unui televizor cu clasa energetică G (referință televizor cu un consum de energie de 68 kWh/an);

T_F — consumul de energie electrică al unui televizor cu clasa energetică F (referință televizor cu un consum de energie de 57 kWh/an);

T_E — consumul de energie electrică al unui televizor, clasa energetică E (referință televizor cu un consum de energie de 46 kWh/an);

T_D — consumul de energie electrică al unui televizor, clasa energetică D (referință televizor cu un consum de energie de 37 kWh/an);

T_C — consumul de energie electrică al unui televizor, clasa energetică C (referință televizor cu un consum de energie de 30 kWh/an);

T_B — consumul de energie electrică al unui televizor, clasa energetică B (referință televizor cu un consum de energie de 23 kWh/an);

T_A — consumul de energie electrică al unui televizor, clasa energetică A (referință televizor cu un consum de energie de 16 kWh/an);

T_CRT — referință televizor cu tub cinescop (CRT), cu diagonală de 73 cm, cu un consum de energie de 265 kWh/an;

MSV_D — consum de energie electrică al unei mașini de spălat vase, clasă energetică D (referință mașină de spălat vase cu un consum de energie de 81 kWh/an);

MSV_C — consum de energie electrică al unei mașini de spălat vase, clasă energetică C (referință mașină de spălat vase cu un consum de energie de 71 kWh/an);

MSV_B — consum de energie electrică al unei mașini de spălat vase, clasă energetică B (referință mașină de spălat vase cu un consum de energie de 60 kWh/an);

MSV_A — consum de energie electrică al unei mașini de spălat vase, clasă energetică A (referință mașină de spălat vase cu un consum de energie de 50 kWh/an);

MSV_G — referință mașină de spălat vase, clasă energetică G, cu un consum de energie de 112 kWh/an;

AC1_+ — consum de energie electrică aparat de aer condiționat clasă energetică A+ la răcire (referință aparat de aer condiționat 12.000 BTU cu un consum de energie de 191 kWh/an);

AC1_+++ — consum de energie electrică aparat de aer condiționat clasă energetică A+++ la răcire (referință aparat de aer condiționat 12.000 BTU cu un consum de energie de 140 kWh/an);

AS — consumul de energie electrică al unui aspirator (referință aspirator cu un consum de 80 kWh/an, în regim de funcționare de 40 de ore/an);

AS_E — consumul de energie electrică al unui aspirator (referință aspirator cu un consum de energie de 43 kWh/an, în regim de funcționare de 40 de ore/an);

PC — consumul de energie electrică al unui calculator personal (referință calculator personal compus din unitate centrală și monitor, cu un consum de 600 kWh/an, în regim de funcționare de 2.920 ore/an);

L — consumul de energie electrică al unui laptop (referință laptop cu un consum de 300 kWh/an, în regim de funcționare de 2.920 ore/an);

TAB_PC — consumul de energie electrică al unei tablete (referință tabletă cu un consum de 45 kWh/an, în regim de funcționare de 2.920 ore/an).

Pentru consumurile și referințele pentru noile clase de eficiență energetică s-a folosit ca sursă următorul website: <https://www.label2020.eu/>.

2. La articolul 4, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Sumele alocate unei sesiuni de finanțare, rămase neutilizate, pot fi reportate în vederea lansării unor noi sesiuni și aprobării unor noi solicitanți.”

3. La articolul 4, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Sumele prevăzute la alin. (2) pot fi utilizate în același an sau în anul următor raportării.”

4. La articolul 5 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) 400 lei pentru televizoare având cel puțin noua clasă energetică G;”

5. La articolul 19, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Voucherul este nominal și netransmisibil și nu poate fi utilizat decât de persoana căreia i-a fost emis, în urma înscrierii în aplicația informatică.”

6. Anexa nr. 2 „Formular de raportare pentru comercianții validați în cadrul Programului național de înlocuire a echipamentelor electrice și electronice uzate cu unele mai performante din punct de vedere energetic” la anexa nr. 1 la ghid se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Sumele alocate în anul 2021 Programului național de înlocuire a echipamentelor electrice și electronice uzate cu unele mai performante din punct de vedere energetic, rămase disponibile, vor putea fi utilizate cu aceeași destinație în anul 2022, după intrarea în vigoare a prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Tánczos Barna

București, 9 noiembrie 2021.
Nr. 2.002.

FORMULAR DE RAPORTARE
pentru comercianții validați în cadrul Programului național de înlocuire a echipamentelor electrice și electronice uzate
cu unele mai performante din punct de vedere energetic

Tabelul nr. 1

Comerciant	CUI	Punct de lucru	Producător*)	Nr. de înregistrare în Registrul producătorilor de EEE	Tip EEE**)	Marca	Cod produs	Clasa energetică	Cantitate (buc.)
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Total									

*) În cazul în care comerciantul are contract cu mai mulți producători, se vor completa informațiile pentru fiecare producător în parte.

** a) mașini de spălat rufe, inclusiv cu uscător, având clasa energetică A;

b) mașini de spălat rufe, inclusiv cu uscător, având clasa energetică B;

c) mașini de spălat rufe, inclusiv cu uscător, având clasa energetică C;

d) mașini de spălat vase având clasa energetică A;

e) mașini de spălat vase având clasa energetică B;

f) mașini de spălat vase având clasa energetică C;

g) mașini de spălat vase având clasa energetică D;

h) aparate de aer condiționat, inclusiv aparate de aer condiționat portabile, cu eficiență energetică la răcire A+++;

i) aparate de aer condiționat, inclusiv aparate de aer condiționat portabile, cu eficiență energetică la răcire A++;

j) frigidere/combine frigorifice/lăzi frigorifice/congelatoare cu noua clasă energetică A;

k) frigidere/combine frigorifice/lăzi frigorifice/congelatoare cu noua clasă energetică B;

l) frigidere/combine frigorifice/lăzi frigorifice/congelatoare cu noua clasă energetică C;

m) frigidere/combine frigorifice/lăzi frigorifice/congelatoare cu noua clasă energetică D;

n) frigidere/combine frigorifice/lăzi frigorifice/congelatoare cu noua clasă energetică E;

o) uscătoare de rufe cu eficiență energetică A+++;

p) uscătoare de rufe cu eficiență energetică A++;

q) televizoare cu noua clasă energetică A;

r) televizoare cu noua clasă energetică B;

s) televizoare cu noua clasă energetică C;

t) televizoare cu noua clasă energetică D;

u) televizoare cu noua clasă energetică E;

v) televizoare cu noua clasă energetică F;

w) televizoare cu noua clasă energetică G;

x) aspiratoare;

y) laptopuri;

z) tablete.

Tabelul nr. 2

Comerciant	CUI	Punct de lucru	Colector*)	Categoriile de echipamente electrice și electronice uzate**)	Cantități de echipamente electrice și electronice uzate preluate	
					Număr de unități	Tone
1	2	3	4	5	6	7
Total						

Subsemnatul declar că informațiile furnizate sunt adevărate.

*) În cazul în care comerciantul are contract cu mai mulți colectori, se vor completa cantitățile pentru fiecare colector în parte.

** a) mașini de spălat rufe, inclusiv cu uscător; b) mașini de spălat vase; c) aparate de aer condiționat, inclusiv aparate de aer condiționat portabile; d) frigidere/combine frigorifice/lăzi frigorifice/congelatoare; e) televizoare; f) uscătoare de rufe; g) aspiratoare; h) calculatoare personale.

Data

Reprezentant legal,

.....
(numele și funcția, semnătura)

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 20**din 27 septembrie 2021**

Dosar nr. 1.696/1/2021

Corina-Alina Corbu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici Marian Budă	— președintele Secției I civile — președintele Secției a II-a civile
Denisa Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Daniel Grădinaru Mihaela Paraschiv Valentin Mitea Lavinia Curelea Georgeta Stegaru Beatrice Ioana Nestor Carmen Elena Popoiag Csaba Bela Nasz	— președintele Secției penale — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Adina Georgeta Ponea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Doina Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mariana Constantinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adela Vintilă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Dan Andrei Enescu Constantin Epure	— judecător la Secția penală — judecător la Secția penală

1. Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 1.696/1/2021 este legal constituit conform dispozițiilor art. 516 alin. (2) din Codul de procedură civilă și ale art. 34 alin. (3) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror-șef al Biroului de recursuri civile în interesul legii din cadrul Secției judiciare, Luminița Nicolescu.

4. La ședința de judecată participă domnul Cristian Balacciu, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 35 din Regulament.

5. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii ia în examinare recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al aceleiași instanțe ce formează obiectul Dosarului nr. 1.696/1/2021.

6. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că au fost depuse la dosar anexele cu hotărârile definitive contradictorii pronunțate de instanțele judecătorești, raportul întocmit de judecătorii-raportori și punctul de vedere al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

7. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele completului, acordă cuvântul asupra recursului în interesul legii reprezentantului procurorului general.

8. Doamna procuror Luminița Nicolescu apreciază că a doua orientare jurisprudențială este în litera și în spiritul legii. În acest sens arată că scopul urmărit de legiuitor a fost acela de a asigura, în principiu, unicitatea instanței de executare, pentru a elimina procedurile paralele și contrazicerile între hotărârile judecătorești pronunțate în cadrul acestora. În ipoteza unui titlu executoriu vizând o pluralitate de debitori, executarea silită demarată în temeiul acestuia se încuvințează, prin raportare la art. 112 alin. (1) și art. 651 alin. (1) din Codul de procedură civilă, de judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul oricăruia dintre debitorii principali. Ca atare, în această ipoteză, dacă instanța care a încuvințat executarea silită a fost competentă teritorial prin raportare la dispozițiile anterior evocate, dată fiind unicitatea instanței de executare, se impune ca aceasta să soluționeze și contestația la executare formulată de debitorul al cărui domiciliu nu a determinat competența instanței de executare, la momentul încuviințării executării silită.

9. Nefiind întrebări pentru reprezentantul procurorului general, doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele completului, declară dezbaterile închise, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

1. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și obiectul recursului în interesul legii

10. Înalta Curte de Casație și Justiție a fost investită prin sesizarea Colegiului de conducere al aceleiași instanțe cu soluționarea recursului în interesul legii ce vizează următoarea problemă de drept: *Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 651 alin. (1), art. 666, art. 712, art. 714 și art. 112 din Codul de procedură civilă, privind stabilirea competenței teritoriale de soluționare a contestației la executare formulate de unul dintre debitorii care figurează în titlul executoriu, în situația în care instanța de la domiciliul debitorului care formulează contestația este o altă instanță decât cea care a încuvințat executarea silită.*

II. Dispozițiile legale supuse interpretării Înaltei Curți de Casație și Justiție

11. Codul de procedură civilă

Art. 651 — Instanța de executare

„(1) Instanța de executare este judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului, în afara cazurilor în care legea dispune altfel. Dacă domiciliul sau, după caz, sediul debitorului nu se află în țară, este competentă judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul creditorului, iar dacă acesta nu se află în țară, judecătoria în a cărei circumscripție se află sediul biroului executorului judecătoresc investit de creditor.

(2) Schimbarea domiciliului sau sediului debitorului ori, după caz, al creditorului după începerea executării silite nu atrage schimbarea competenței instanței de executare.

(3) Instanța de executare soluționează cererile de încuviințare a executării silite, contestațiile la executare, precum și orice alte incidente apărute în cursul executării silite, cu excepția celor date de lege în competența altor instanțe sau organe. (...)”

Art. 666 — Încuviințarea executării silite

„(...) (6) Încheierea prin care instanța admite cererea de încuviințare a executării silite nu este supusă niciunei căi de atac, însă poate fi censurată în cadrul contestației la executare silită, introdusă în condițiile prevăzute de lege. Dispozițiile art. 712 alin. (3) rămân aplicabile. (...)”

Art. 712 — Obiectul contestației

„(...) (3) De asemenea, după începerea executării silite, cei interesați sau vătămați pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii prin care s-a admis cererea de încuviințare a executării silite, dacă a fost dată fără îndeplinirea condițiilor legale. (...)”

Art. 714 — Instanța competentă

„(1) Contestația se introduce la instanța de executare. (...)”

Art. 112 — Pluralitatea de părâți

„(1) Cererea de chemare în judecată a mai multor părâți poate fi introdusă la instanța competentă pentru oricare dintre aceștia; în cazul în care printre părâți sunt și obligați accesoriu, cererea se introduce la instanța competentă pentru oricare dintre debitorii principali. (...)”

III. Orientările jurisprudențiale divergente

12. Autorul sesizării a arătat că premisa problemei de drept aflate în divergență este aceea în care creditorul solicită încuviințarea executării silite la domiciliul/sediul unuia dintre debitori și, ulterior, este formulată o contestație la executare de către un debitor având un domiciliu/sediul diferit față de cel luat în considerare de instanța de executare sesizată inițial. Astfel, se pune problema dacă, după încuviințarea executării silite de instanța de executare, competența acesteia poate fi reevaluată în funcție de domiciliul/sediul debitorului care a formulat contestația la executare, în situația în care sunt puse în executare titluri în care figurează mai mulți debitori obligați în solidar, având domiciliu/sedii diferite.

13. În acest context s-a subliniat că la nivelul Secției I civile s-au conturat două orientări jurisprudențiale divergente.

14. În cadrul primei orientări jurisprudențiale s-a apreciat că instanței de la domiciliul/sediul debitorului, ca instanță de executare, îi revine competența de soluționare a contestațiilor la executare, chiar dacă o altă instanță a încuviințat executarea silită.

15. În fundamentarea acestei orientări s-a arătat că art. 651 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că instanța de executare este cea de la domiciliul/sediul debitorului. Faptul că o altă instanță a încuviințat executarea silită la cererea creditorului nu fixează definitiv competența în favoarea respectivei instanțe, mai ales că încheierea pronunțată în această materie nu are autoritate de lucru judecat. Ca atare, încuviințarea executării silite de o anumită instanță nu este de natură să atragă în mod automat competența și pentru soluționarea contestației la executare, atât timp cât domiciliul/sediul debitorului se află în circumscripția altei

instanțe. În acest sens s-a arătat că nu există un text de lege care să statueze că instanța care a pronunțat încheierea de încuviințare a executării silite este competentă să soluționeze toate cererile ulterioare în materia executării silite, inclusiv contestațiile la executare.

16. În sensul primei orientări jurisprudențiale au fost anexate sesizării următoarele hotărâri judecătorești definitive: deciziile nr. 784 din 19 martie 2020, nr. 1.760 din 23 septembrie 2020, nr. 1.874 din 30 septembrie 2020, nr. 1.916 din 1 octombrie 2020, nr. 2.345 din 11 noiembrie 2020, nr. 2.710 din 10 decembrie 2020, nr. 195 din 3 februarie 2021, nr. 393 din 18 februarie 2021, nr. 395 din 18 februarie 2021, nr. 561 din 18 martie 2021, nr. 782 din 7 aprilie 2021, nr. 861 din 14 aprilie 2021 și nr. 1.024 din 12 mai 2021, pronunțate de Secția I civilă a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

17. În cadrul celei de-a doua orientări jurisprudențiale s-a apreciat că soluționarea contestației la executare intră în competența instanței care a încuviințat executarea silită.

18. În fundamentarea acestei orientări s-a arătat că principiul unicității instanței de executare presupune că, odată ce o anumită instanță a încuviințat executarea silită, instanța de executare a fost deja stabilită prin efectul pronunțării încheierii de încuviințare a executării silite, ca urmare a caracterului imperativ al normei de la art. 714 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Dacă s-ar proceda la stabilirea competenței de soluționare în favoarea unei alte instanțe decât cea care a încuviințat executarea silită s-ar ajunge la încălcarea principiului unicității instanței de executare, principiu ce rezultă din interpretarea dispozițiilor art. 651 alin. (3) din Codul de procedură civilă. Mai mult decât atât, în situația în care există mai mulți debitori cu domiciliu/sedii diferite și fiecare dintre aceștia ar introduce câte o contestație la executare la instanța de la domiciliul/sediul său, atunci nu ar mai putea exista o singură instanță de executare.

19. În sensul celei de-a doua orientări jurisprudențiale au fost anexate sesizării următoarele hotărâri judecătorești definitive: deciziile nr. 1.614 din 15 septembrie 2020, nr. 1.620 din 15 septembrie 2020, nr. 1.728 din 22 septembrie 2020, nr. 357 din 16 februarie 2021, nr. 361 din 16 februarie 2021, nr. 505 din 16 martie 2021, nr. 904 din 20 aprilie 2021, nr. 906 din 20 aprilie 2021 și nr. 907 din 20 aprilie 2021, pronunțate de Secția I civilă a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

IV. Jurisprudența Curții Constituționale

20. Nu au fost identificate decizii relevante pronunțate de Curtea Constituțională în cadrul exercitării controlului de constituționalitate.

V. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

21. Nu au fost identificate decizii relevante pronunțate de instanța supremă în cadrul mecanismelor de unificare a practicii judiciare.

22. La nivelul Secției a II-a civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție au fost identificate hotărâri judecătorești definitive în sensul ambelor orientări jurisprudențiale.

23. Astfel, în sensul primei orientări jurisprudențiale au fost identificate următoarele hotărâri judecătorești definitive: deciziile nr. 122 din 26 ianuarie 2017, nr. 668 din 10 aprilie 2017, nr. 1.504 din 19 octombrie 2017 și nr. 4.349 din 16 octombrie 2018.

24. În sensul celei de-a doua orientări jurisprudențiale au fost identificate următoarele hotărâri judecătorești definitive: deciziile nr. 3.449 din 19 septembrie 2018, nr. 3.450 din 19 septembrie 2018 și nr. 2.367 din 18 noiembrie 2020.

VI. Opinia Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție

25. Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nu a expus un punct de vedere propriu asupra problemei de drept ce formează obiectul sesizării.

VII. Opinia procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

26. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat ca fiind în litera și în spiritul legii a doua orientare jurisprudențială.

27. În argumentarea punctului de vedere exprimat a arătat că scopul urmărit de legiuitorul noului Cod de procedură civilă a fost acela de a asigura, în principiu, unicitatea instanței de executare, pentru a elimina procedurile paralele și contrazicerile între hotărârile judecătorești pronunțate în cadrul acestora.

28. În ipoteza unui titlu executoriu vizând o pluralitate de debitori, executarea silită demarată în temeiul acestuia se încuviințează, prin raportare la art. 112 alin. (1) și art. 651 alin. (1) din Codul de procedură civilă, de judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul oricăruia dintre debitorii principali; în cazul în care printre debitori sunt și obligați accesorii, competența instanței de executare se determină prin raportare la domiciliul/sediul debitorilor principali.

29. Necompetența teritorială a instanței care a încuviințat executarea silită poate constitui motiv de anulare a încheierii de încuviințare a executării silite în cadrul contestației la executare, statuările instanței care a încuviințat executarea silită, inclusiv sub aspectul competenței, neavând autoritate de lucru judecat, fiind pronunțate în procedură necontencioasă (art. 535 din Codul de procedură civilă). De asemenea, art. 666 alin. (6) din Codul de procedură civilă prevede că încheierea prin care instanța admite cererea de încuviințare a executării silite nu este supusă niciunei căi de atac, însă poate fi cenzurată în cadrul contestației la executare silită, introdusă în condițiile prevăzute de lege, dispozițiile art. 712 alin. (3) rămânând aplicabile.

30. Acest din urmă text legal [art. 712 alin. (3) din Codul de procedură civilă] prevede că, după începerea executării silite, cei interesați sau vătămați pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii prin care s-a admis cererea de încuviințare a executării silite, dacă a fost dată fără îndeplinirea condițiilor legale.

31. În schimb, dacă instanța care a încuviințat executarea silită a fost competentă teritorial, prin raportare la art. 112 alin. (1) și la art. 651 alin. (1) din același cod, dată fiind unicitatea instanței de executare, se impune ca aceasta să soluționeze și contestația la executare, chiar dacă aceasta din urmă este formulată de către debitorul al cărui domiciliu nu a determinat competența instanței de executare la momentul încuviințării executării silite.

32. Contestația la executare este de competența exclusivă a instanței de executare, așa cum rezultă din prevederile art. 714 alin. (1), coroborat cu art. 651 alin. (3) din Codul de procedură civilă care prevede că „Instanța de executare soluționează cererile de încuviințare a executării silite, contestațiile la executare, precum și orice alte incidente apărute în cursul executării silite, cu excepția celor date de lege în competența altor instanțe sau organe”. Din moment ce instanța competentă să judece contestația la executare este instanța de executare și cum, potrivit definiției date acesteia de art. 651 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *instanța de executare* este judecătoria în a cărei circumscripție se află domiciliul/sediul oricăruia dintre debitorii care figurează în titlul executoriu la data sesizării organului de executare, rezultă că momentul la care se face aprecierea asupra competenței instanței de executare este acela al sesizării organului de executare cu cererea de executare silită.

33. Întrucât sesizarea executorului judecătoresc cu cererea de executare silită nu poate fi făcută decât de creditor, este evident că instanța investită cu contestația la executare, în calitatea acesteia de instanță de executare, este aceea care a încuviințat inițial executarea silită la cererea creditorului, mediată prin intermediul organului de executare, și care, prin voința legii, are prorogare de competență și în materia contestației la executare pe care o introduce ulterior oricare dintre debitori.

34. În concluzie, în ipoteza unui titlu executoriu vizând o pluralitate de debitori, dacă instanța care a încuviințat executarea silită a fost competentă teritorial, prin raportare la art. 112 alin. (1) și art. 651 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dată fiind unicitatea instanței de executare, se impune ca aceasta să soluționeze și contestația la executare formulată de

către debitorul al cărui domiciliu nu a determinat competența instanței de executare la momentul încuviințării executării silite.

VIII. Opinia judecătorilor-raportori

35. Judecătorii-raportori au apreciat că recursul în interesul legii este admisibil și că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 651 alin. (1), art. 666, art. 712, art. 714 și art. 112 din Codul de procedură civilă, instanța de executare competentă teritorial să soluționeze contestația la executare propriu-zisă formulată de unul dintre debitorii la care se referă titlul executoriu este judecătoria care a încuviințat executarea silită a celui titlu executoriu, în afara cazurilor în care legea dispune altfel.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

IX.1. Asupra admisibilității recursului în interesul legii

36. Potrivit dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, „Pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești”.

37. Completul competent să soluționeze recursul în interesul legii a fost legal sesizat de Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, care, potrivit normei mai sus citate, are calitatea procesuală de a declanșa acest mecanism de unificare a practicii, în scopul interpretării și aplicării unitare a legii de către instanțele judecătorești.

38. În conformitate cu prevederile art. 515 din Codul de procedură civilă, „Recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii”.

39. Din cuprinsul acestui text de lege rezultă următoarele condiții care trebuie îndeplinite cumulativ pentru ca recursul în interesul legii să fie admisibil: a) sesizarea să aibă ca obiect o problemă de drept; b) această problemă de drept să fi fost dezlegată diferit de instanțele judecătorești; c) dovada soluționării diferite să se facă prin hotărâri judecătorești definitive, iar hotărârile judecătorești să fie anexate cererii.

40. Analizând prima dintre condițiile menționate, se constată că problema de drept supusă dezbaterii pe calea recursului în interesul legii trebuie să fie una reală, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege. Sintagma „problemă de drept” trebuie raportată la prevederile art. 5 alin. (2) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „Niciun judecător nu poate refuza să judece pe motiv că legea nu prevede, este neclară sau incompletă”.

41. Norma de drept disputată trebuie să fie îndoielnică, imperfectă (lacunară) sau neclară ori necorelată cu alte dispoziții legale și, din acest motiv, să existe posibilitatea de a fi interpretată diferit. Înțelesul unor astfel de norme urmează a fi explicat și determinat prin procedura recursului în interesul legii. Așadar, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu soluționarea unui recurs în interesul legii trebuie să cuprindă indicarea unei/unor reglementări susceptibile de interpretare ori aplicare diferită și care a/au generat o practică judecătorească neunitară.

42. Și a doua condiție de admisibilitate este îndeplinită, întrucât în practica Secției I civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție nu există un punct de vedere unitar cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 651 alin. (1), art. 666, art. 712, art. 714 și art. 112 din Codul de procedură civilă, *în soluționarea conflictelor negative de competență apărute între două judecătorii care nu se află în circumscripția aceleiași curți de apel, dacă în titlul executoriu sunt mai mulți debitori cu domiciliul/sedii în circumscripții judecătorești diferite, iar contestația la executare este formulată de unul dintre debitori, care are domiciliul/sediul în raza de competență a altei judecătorii decât cea care a încuviințat executarea silită*.

43. Astfel, unele completuri au apreciat că cererile având ca obiect contestație la executare sunt de competența instanței de la domiciliul sau sediul debitorului — ca instanță de executare —, neavând relevanță că o altă judecătorie a încuviințat executarea silită. În schimb, alte completuri au considerat că asemenea cereri sunt de competența instanței care a încuviințat executarea silită.

44. De asemenea, este îndeplinită și cea de-a treia condiție de admisibilitate, prevăzută de art. 515 din Codul de procedură civilă, care impune ca dovada soluționării diferite a problemei de drept care face obiectul sesizării să se facă prin hotărâri definitive. În acest sens se constată că au fost atașate actului de sesizare hotărâri judecătorești definitive cuprinzând soluțiile jurisprudențiale neunitare.

45. Față de cele arătate mai sus, recursul în interesul legii îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 514 și 515 din Codul de procedură civilă, fiind exercitat de un subiect de drept căruia legea îi recunoaște legitimare procesuală și având ca obiect o problemă de drept pentru care s-a făcut dovada că a fost soluționată în mod diferit, prin hotărâri judecătorești definitive, pronunțate de instanțe judecătorești naționale.

46. Ca atare, constatând îndeplinite condițiile regularității investiției, prin prisma dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, fiind îndeplinite și condițiile de ordin formal, prescrise de prevederile art. 515 din același cod, luând în considerare rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești —, precum și statuarea instanței de contencios european a drepturilor omului, potrivit căreia instanța supremă nu trebuie să devină ea însăși sursă de jurisprudență neunitară (a se vedea în acest sens *Cauza Beian împotriva României* nr. 1, Hotărârea din 6 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 616 din 21 august 2008), se impune dezlegarea problemei de drept prin pronunțarea unei decizii în interesul legii.

IX.2. Asupra fondului recursului în interesul legii

47. Problema de drept care formează obiectul recursului în interesul legii, așa cum se degajă din orientările jurisprudențiale relevante, vizează competența teritorială de soluționare a contestației la executare, în situația în care instanța de la domiciliul debitorului care formulează contestația la executare este o altă instanță decât cea care a încuviințat executarea silită. Altfel spus, ceea ce trebuie să lămurească instanța supremă pe calea mecanismului recursului în interesul legii este dacă, după ce a fost încuviințată executarea silită de către instanța de executare, competența acesteia mai poate fi reevaluată în funcție de domiciliul/sediul debitorului care a formulat contestația la executare.

48. Prin urmare, situația premisă este aceea că există un titlu executoriu, în accepțiunea dată de alin. (2) al art. 632 din Codul de procedură civilă („Constituie titluri executorii hotărârile executorii prevăzute la art. 633, hotărârile cu executare provizorie, hotărârile definitive, precum și orice alte hotărâri sau înscrisuri care, potrivit legii, pot fi puse în executare”), iar în respectivul titlu figurează mai mulți debitori care au domiciliul sau sedii diferite, situate în raza de competență a mai multor judecătorești. Aceasta, în condițiile în care este știut faptul că, raportat la categoriile de titluri executorii, enumerarea din alin. (2) al art. 632 este una limitativă.

49. Într-o primă orientare jurisprudențială s-a apreciat că revine judecătoriei în a cărei rază teritorială își are domiciliul/sediul unul dintre debitorii care formulează contestația la executare, ca instanță de executare, competența de a soluționa asemenea cereri, fiind lipsită de relevanță juridică împrejurarea că o altă instanță a încuviințat executarea silită. În argumentarea acestei opinii s-a arătat că, potrivit dispozițiilor art. 651 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de executare este cea de la domiciliul/sediul debitorului, iar faptul că o altă judecătorie din țară, la cererea creditorului, a încuviințat executarea silită nu fixează definitiv competența în favoarea acestei din urmă judecătorești, mai ales că încheierea pronunțată

în această materie nu are autoritate de lucru judecat. Un alt argument a fost acela că încuviințarea executării silită de o anumită instanță nu este de natură să atragă în mod automat competența și pentru soluționarea contestației la executare, atât timp cât domiciliul/sediul debitorului se află în raza teritorială a altei judecătorești, neexistând niciun text de lege care să statueze că instanța de judecată care a pronunțat încheierea de încuviințare a executării silită este competentă să soluționeze toate cererile ulterioare în materie de executare silită, inclusiv contestațiile la executare.

50. În cea de-a doua orientare jurisprudențială s-a reținut că revine judecătoriei care a încuviințat executarea silită competența de a soluționa contestația la executare, cu respectarea dispozițiilor art. 714 din Codul de procedură civilă. În sprijinul acestei opinii s-a arătat că principiul unicității instanței de executare presupune că, odată ce o anumită instanță a încuviințat executarea silită, trebuie să se țină seama de împrejurarea că instanța de executare a fost deja determinată prin efectul pronunțării încheierii de încuviințare a executării silită ca o consecință a normei înscrise în art. 714 alin. (1) din Codul de procedură civilă. S-a mai arătat că dacă s-ar proceda la stabilirea competenței de soluționare în favoarea unei alte instanțe decât cea care a încuviințat executarea silită s-ar ajunge la încălcarea principiului unicității instanței de executare, principiu care rezultă din interpretarea dispozițiilor art. 651 alin. (3) din Codul de procedură civilă. În schimb, a fost invocat și argumentul că în situația în care există mai mulți debitori cu domiciliul/sediul diferite și fiecare dintre aceștia ar formula contestație la executare la instanța de la domiciliul/sediul său, atunci nu ar mai putea exista o singură instanță de executare.

51. În conformitate cu prevederile art. 712 din Codul de procedură civilă:

„(1) Împotriva executării silită, a încheierilor date de executorul judecătoresc, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare. De asemenea, se poate face contestație la executare și în cazul în care executorul judecătoresc refuză să efectueze o executare silită sau să îndeplinească un act de executare silită în condițiile legii.

(2) Dacă nu s-a utilizat procedura prevăzută la art. 443, se poate face contestație și în cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu.

(3) De asemenea, după începerea executării silită, cei interesați sau vătămați pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii prin care s-a admis cererea de încuviințare a executării silită, dacă a fost dată fără îndeplinirea condițiilor legale.

(4) Împărțirea bunurilor proprietate comună pe cote-părți sau în devălmășie poate fi hotărâtă, la cererea părții interesate, și în cadrul judecării contestației la executare”.

52. Potrivit primului alineat al art. 714 din Codul de procedură civilă, „Contestația se introduce la instanța de executare”.

53. Norma cuprinsă în art. 651 din același cod, cea care ar fi trebuit să lămurească asupra instanței de executare, are următorul cuprins:

„(1) Instanța de executare este judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului, în afara cazurilor în care legea dispune altfel. Dacă domiciliul sau, după caz, sediul debitorului nu se află în țară, este competentă judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul creditorului, iar dacă acesta nu se află în țară, judecătoria în a cărei circumscripție se află sediul biroului executorului judecătoresc investit de creditor.

(2) Schimbarea domiciliului sau sediului debitorului ori, după caz, al creditorului după începerea executării silită nu atrage schimbarea competenței instanței de executare.

(3) Instanța de executare soluționează cererile de încuviințare a executării silită, contestațiile la executare, precum și orice alte incidente apărute în cursul executării silită, cu excepția celor date de lege în competența altor instanțe sau organe.

(4) Dacă prin lege nu se dispune altfel, instanța de executare se pronunță prin încheiere executorie, care poate fi atacată numai cu apel, în termen de 10 zile de la comunicare.”

54. Competența instanței de executare se determină potrivit regulilor cuprinse în primele două alineate ale art. 651, adaptarea regulii generale *actor sequitur forum rei* în materia executării silită fiind făcută pornindu-se de la premisa unui cadru execuțional simplu, în care există un singur debitor, al cărui domiciliu sau sediu poate fi determinat prin raportare la momentul începerii procedurii de executare silită.

55. În practică însă se întâlnesc situații în care executarea silită este declanșată de creditorul urmăritor împotriva mai multor debitori, creditorul alegând să formuleze o singură cerere de executare atât pentru ipoteza mai multor debitori obligați divizibil în temeiul aceluiași titlu executoriu (solicitând executarea fiecăruia pentru partea de creanță care îi revine), cât și în cazul unor codebitori solidari, obligați prin același titlu. Aceasta, și pentru că potrivit art. 10 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, taxa aferentă cererii pentru încuviințarea executării silită se stabilește prin raportare la numărul titlurilor executorii, și nu la numărul debitorilor.

56. Din analiza textului art. 651 din Codul de procedură civilă se poate observa cu ușurință că dacă în privința competenței materiale legiuitorul desemnează, cu titlu general, judecătoria ca fiind instanța de executare [concluzie ce se desprinde din finalul primei teze a alin. (1) al art. 651, unde este menționat că regula aceasta se aplică „în afara cazurilor în care legea dispune altfel”], din punctul de vedere al criteriului teritorial norma în discuție identifică judecătoria care devine instanță de executare prin aplicarea unui set de reguli succesive.

57. Astfel, ca regulă generală, instanța de executare este judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului, dacă nu există reglementări derogatorii. În subsidiar, dacă debitorul nu are sediul sau domiciliul în țară, legiuitorul determină instanța de executare prin raportare la domiciliul sau, după caz, sediul creditorului la momentul sesizării organului de executare. Dacă însă la același moment indicat nici debitorul și nici creditorul nu au domiciliul sau sediul în țară, atunci instanța de executare va fi judecătoria în a cărei circumscripție se află sediul biroului executorului judecătoresc investit de creditorul urmăritor.

58. În literatura de specialitate se arată că aceste reguli de stabilire a instanței de executare nu permit creditorului să aleagă instanța competentă din punct de vedere teritorial deoarece variantele normative menționate reglementează ipoteze diferite, care se exclud reciproc. În alte cuvinte, fiecare nouă regulă de determinare a instanței de executare se aplică strict sub rezerva ineficienței normei anterioare, de unde rezultă o aplicare etapizată și exclusivă, ceea ce va elimina posibilitatea unui conflict de reguli sau existența vreunui drept de opțiune în favoarea creditorului. Numai cea din urmă regulă, în ipoteza în care nici debitorul și nici creditorul nu își au domiciliul sau sediul în țară, recunoaște un drept de opțiune în favoarea creditorului, prin aceea că lasă la latitudinea acestuia posibilitatea de a determina instanța de executare prin depunerea cererii de executare silită la unul dintre executorii judecătorești care au sediul profesional în raza teritorială a respectivei judecătoria.

59. Se poate constata, din analiza hotărârilor judecătorești anexate sesizării, că în fundamentarea primei opinii au fost invocate și argumente care țin de competența teritorială exclusivă în materie de contestație la executare, în sensul că, în cazul încălcării acesteia, sunt aplicabile dispozițiile procedurale care reglementează necompetența de ordine publică, respectiv art. 129 alin. (2) pct. 3 din Codul de procedură civilă (a se vedea, cu titlu de exemplu, deciziile nr. 784 din 19 martie 2020, nr. 1.760 din 23 septembrie 2020, nr. 195 din 3 februarie 2021, nr. 395 din 18 februarie 2021, nr. 861 din 14 aprilie 2021 și nr. 1.024 din 12 mai 2021 etc.).

60. Cu toate că și în doctrină competența teritorială (și cea materială) a judecătoriei, cu determinările de mai sus, este apreciată a fi una exclusivă, autorii nu insistă prea mult în a justifica această calificare, de regulă fiind făcută doar o scurtă trimitere la dispozițiile generale cuprinse în art. 129 alin. (2) pct. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, menționându-se mai apoi că, drept urmare, competența stabilită prin art. 651 din același cod este una de ordine publică.

61. Este cert însă că în prezent opinia cvasiunanimă este aceea că nu doar sub aspectul criteriului material competența instanței de executare este una exclusivă, ci și sub aspect teritorial, în toate ipostazele instanța de executare având de apreciat cu privire la respectarea unor norme de ordine publică, de la care părțile nu pot deroga, ceea ce imprimă și competenței acestei instanțe un caracter de ordine publică.

62. Din analiza coroborată a dispozițiilor art. 129 alin. (2) și ale art. 126 alin. (1) din Codul de procedură civilă rezultă că, în materia competenței teritoriale — sub aspect material, competența judecătoriei, ca instanță de executare, nefiind pusă sub semnul îndoielii, excepție făcând situațiile în care legea dispune altfel [spre exemplu, art. 2 alin. (1) lit. Ț) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, art. 1.103 alin. (1) din Codul de procedură civilă] —, necompetența este de ordine publică în cazul încălcării competenței teritoriale exclusive, respectiv atunci când procesul este de competența unei alte instanțe de același grad și părțile nu o pot înlătura. În schimb, părțile pot conveni ca procesele privitoare la bunuri și la alte drepturi de care acestea pot să dispună să fie judecate de alte instanțe decât acelea care, potrivit legii, ar fi competente teritorial să le judece, în afară de cazul când această competență este exclusivă.

63. Așadar, delimitarea între necompetența de ordine publică [prevăzută în mod cert ca excepție, conform art. 129 alin. (3) din Codul de procedură civilă] și cea de ordine privată nu se realizează în primul rând în funcție de posibilitatea părților de a dispune de drepturile deduse judecății (sau de obiectul cauzei, cum sunt procesele privitoare la bunuri), ci după cum părțile pot sau nu să înlătore competența unei alte instanțe de același grad.

64. Astfel, până a se observa dacă litigiul privește bunuri sau alte drepturi de care părțile pot dispune, calificarea normei atributive de competență ca fiind de ordine publică sau privată presupune, cu prioritate, a se verifica dacă părțile ar avea posibilitatea înlăturării respectivei competențe prevăzute de lege. De altfel, primul alineat al art. 126 din Codul de procedură civilă, după ce enumeră situațiile în care părțile pot alege competența instanței (adică a unei alte instanțe decât cea prevăzută de lege), exclude cazurile când competența este exclusivă. Mai departe, art. 129 alin. (2) pct. 3 din Codul de procedură civilă arată că încălcarea competenței teritoriale exclusive atrage necompetența de ordine publică a instanței, respectiv tocmai când litigiul este de competența unei alte instanțe și părțile nu o pot înlătura. Numai după ce ar fi depășit acest impediment — adică s-ar constata că respectiva competență a instanței nu este una exclusivă, în sensul că părțile o pot înlătura — s-ar impune verificarea obiectului cauzei, după cum procesul privește bunuri și alte drepturi de care acestea pot să dispună sau, dimpotrivă, cerința indispensabilă a alegerii de competență nu este îndeplinită de obiectul cauzei.

65. De aceea, primul criteriu care trebuie analizat este cel privitor la existența sau inexistența posibilității părților de a înlătura competența teritorială a instanței stabilite prin normele procesuale. Or, chiar în condițiile în care își găsesc aplicarea regulile generale menționate mai sus, particularitățile procedurii execuționale conduc la concluzia unei competențe teritoriale exclusive a instanței de executare, potrivit criteriilor prevăzute de art. 651 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

66. Astfel, deși executarea silită începe odată cu sesizarea organului de executare [art. 622 alin. (2) din același cod] prin cererea formulată de creditor, totuși, încuviințarea executării silită este procedura care marchează trecerea acestei etape a procesului civil într-o nouă fază, aceea a efectuării actelor de executare în condițiile în care niciun act de executare nu poate

fi înfăptuit decât după obținerea încuviințării. Drept urmare, elementul care condiționează *sine qua non* întreaga fază procesuală execuțională este procedura încuviințării executării silită.

67. Doctrina este unanimă în a califica procedura încuviințării executării silită ca fiind una grațioasă [în raport cu prevederile art. 666 alin. (2) din Codul de procedură civilă], devenind în acest fel aplicabile dispozițiile referitoare la procedura necontencioasă judiciară, cu precădere cele cuprinse în art. 529 din același cod, în ceea ce privește aspectul analizat.

68. Și în ipoteza în care necompetența teritorială a instanței de executare ar fi calificată ca una de ordine privată, deși nu este cazul, după cum s-a arătat mai sus, potrivit primului alineat al art. 529 din Codul de procedură civilă instanța este ținută să invoce din oficiu necompetența, legiuitorul derogând de la regula cuprinsă în art. 130 alin. (3) din același cod.

69. Procedând în acest mod, chiar și dacă normele privitoare la competența teritorială a instanței de executare ar fi apreciate ca fiind de ordine privată, în concret tot o singură instanță va fi desemnată drept instanță de executare, respectiv unica instanță competentă teritorial în raport cu specificul cauzei și cu elementele conturate de art. 651 alin. (1) din Codul de procedură civilă. La această soluție se va ajunge de la bun început, în procedura de încuviințare a executării silită, având în vedere că dacă este sesizată o instanță necompetentă teritorial cu o cerere de încuviințare a executării silită, făcând în mod obligatoriu aplicarea dispozițiilor art. 529 alin. (1) din același cod, privitoare la verificarea competenței sub toate aspectele și în raport cu toate criteriile, instanța necompetentă teritorial este ținută să trimită dosarul instanței competente, care devine astfel instanță de executare.

70. În raport cu cele de mai sus se poate observa că încă din momentul încuviințării executării silită (care reprezintă condiția esențială a demarării efective a procedurii execuționale) este determinată instanța de executare, aceasta fiind unică pe parcursul întregii proceduri de executare silită, potrivit art. 651 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Altfel spus, odată stabilită instanța de executare în raport cu criteriile teritoriale prevăzute de norma menționată, aceasta va rămâne aceeași pe întreaga procedură, fiind unica instanță competentă material și teritorial a soluționa toate cererile și incidentele apărute în cursul executării silită, cu excepția cazurilor în care legea prevede în mod expres altfel.

71. Pe cale de consecință, ulterior admiterii cererii de încuviințare a executării silită, calitatea de instanță de executare a instanței care a încuviințat executarea nu doar că este câștigată, dar și rămâne aceeași pe întreaga durată a procedurii execuționale. Aceasta înseamnă că în respectiva executare silită nicio altă instanță nu va putea fi apreciată drept instanță de executare, motiv pentru care — exceptând derogările anume prevăzute, cum este cazul contestației la titlu, spre exemplu — toate cererile și incidentele care vor apărea pe parcursul executării silită vor reveni în competența aceleiași instanțe de executare.

72. Reglementarea unor derogări — precum ipoteza prevăzută de art. 714 alin. (2) din Codul de procedură civilă, când contestația la executare poate fi introdusă și la judecătoria de la locul situării imobilului, dacă imobilul se află în circumscripția altei curți de apel decât cea în care se află instanța de executare — nu face altceva decât să întărească opinia că pe parcursul procedurii execuționale există o singură instanță de executare. Astfel, instanța în a cărei competență teritorială se află imobilul nu devine, în acest caz, instanță de executare, ci doar va fi judecătoria echivalentă instanței de executare (care rămâne aceeași instanță ce a încuviințat inițial executarea silită), care va fi competentă să soluționeze contestația la executare în raport cu locul situării imobilului, în cazul urmăririi silită imobiliare, al urmăririi silită a fructelor și a veniturilor generate de bunuri imobile, precum și în cazul predării silită a bunurilor imobile, dacă imobilul se află în circumscripția altei curți de apel decât cea în care se află instanța de executare.

73. În sprijinul celeilalte opinii jurisprudențiale nu poate fi invocat textul art. 116 din Codul de procedură civilă, care statuează că reclamantul are alegerea între mai multe instanțe deopotrivă competente, pentru că această normă se referă doar la azurile de competență teritorială alternativă. Or, în materia analizată, din perspectiva dispozițiilor art. 651 alin. (1) și (3) din același cod, instanța de executare a fost stabilită odată cu pronunțarea încheierii de încuviințare a executării silită, iar acest aspect nu mai poate fi reapreciat în cadrul contestației la executare propriu-zise, prin care se contestă executarea silită deja declanșată, pentru că hotărârea prin care a fost încuviințată executarea silită a tranșat în mod necesar și problema calificării instanței care a pronunțat-o ca având statutul de instanță de executare.

74. De asemenea, norma legală care permite introducerea cererii de chemare în judecată a mai multor părți la instanța competentă pentru oricare dintre aceștia [art. 112 alin. (1) din Codul de procedură civilă] nu constituie un argument pentru această teză de interpretare a noțiunii de „instanță de executare”, pentru că dispoziția legală este incidentă numai dacă nu se încalcă norme de competență de ordine publică.

75. Oricum, se impune a fi precizat că pluralitatea de debitori în faza executării silită reiese, de regulă, din conținutul înscrisului care constituie titlu executoriu, potrivit dispozițiilor legale. Cu toate acestea, trebuie făcută o distincție între incompatibilitatea coparticipării procesuale pasive în faza executării silită a procesului civil și posibilitatea existenței pluralității de debitori în faza de executare silită a procesului civil. Este posibilă existența mai multor debitori în cadrul aceleiași proceduri execuționale câtă vreme actele de executare silită urmează să fie efectuate distinct pentru fiecare debitor urmărit. Executarea urmează să fie efectuată separat pentru fiecare debitor în parte, patrimoniul fiecărui debitor fiind supus în mod separat formelor de urmărire prevăzute de lege. Cu alte cuvinte, este posibil ca prin aceeași cerere de executare silită și în cadrul aceleiași proceduri execuționale creditorul să urmărească mai mulți debitori în situația în care debitorii sunt obligați divizibil (pentru recuperarea de la fiecare a părții de creanță pe care o datorează) sau solidar (prin urmărirea tuturor debitorilor concomitent).

76. Conform dispozițiilor art. 648 din Codul de procedură civilă, creditorul, în condițiile legii, poate urmări, în limita creanței și a accesoriilor acesteia, concomitent sau, după caz, separat și bunurile terților care au garantat plata datoriilor debitorului (fideiutor, garant ipotecar).

77. Faptul că, în temeiul principiului disponibilității, creditorul are dreptul să ceară executarea silită în același timp a mai multor debitori prin aceeași cerere de executare silită nu trebuie pus sub semnul egalității cu existența unei coparticipări procesuale pasive în faza execuțională a procesului civil. Aceasta, pentru că creditorul este obligat să inițieze, în mod separat, o procedură de executare distinctă pentru fiecare dintre debitorii săi, prin procedură de executare înțelegându-se modalitatea concretă de realizare a creanței, iar nu formarea obligatorie a unor dosare execuționale separate, întrucât, deși fizic mai mulți debitori pot figura ca părți în cadrul aceluiași dosar de executare, din punct de vedere juridic prezența fiecăruia dă naștere unor demersuri execuționale distincte și separate, în considerarea caracterului propriu al patrimoniului fiecăruia. Executarea silită își păstrează și în aceste situații caracterul unipatrimonial, actele de urmărire fiind efectuate prin raportare la patrimoniul fiecărui debitor, constituirea unui singur dosar de executare fiind doar o opțiune a creditorului, care poate stabili cadrul procesual execuțional, drept componentă a principiului disponibilității, prin raportare la limitele stabilite prin titlu executoriu.

78. Așadar, situația pluralității de debitori, pentru care un creditor pornește executarea silită în temeiul unui singur titlu împotriva mai multor debitori, nu se confundă cu coparticiparea procesuală pasivă care, de regulă, este exclusă în cadrul celei de-a doua faze a procesului civil. Caracterul individual al executării silită se diferențiază, spre exemplu, de procedura

insolvenței, reglementată de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, care are un caracter colectiv și concursual, deoarece în cadrul ei se urmărește satisfacerea tuturor creanțelor creditorilor debitorului aflat în stare de insolvență în cadrul aceluiași dosar, în vreme ce executarea silită individuală urmează a se face separat pentru fiecare debitor în parte.

79. Chiar dacă este real faptul că în cuprinsul Codului de procedură civilă nu se regăsește o dispoziție normativă care să statueze expres că odată ce instanța de judecată a încuviințat executarea silită aceasta devine competentă să soluționeze contestațiile la executare, în condițiile în care există cel puțin doi debitori care au domiciliul sau sediul, după caz, în raza de competență a unor instanțe diferite, iar art. 651 din același cod cuprinde o normă de competență pentru soluționarea acestor tipuri de cereri, numai această interpretare a textelor de lege incidente dă eficiență principiului unicității instanței de executare.

80. Acest principiu presupune că una și aceeași instanță soluționează atât cererile de încuviințare a executării silită, cât și cererile având ca obiect contestație la executare, precum și orice alte incidente apărute în cursul executării silită, cu excepția celor date de lege în competența altor instanțe sau organe, potrivit celor prevăzute de alin. (3) al art. 651 din Codul de procedură civilă, respectiva instanță fiind calificată de legislator drept instanță de executare.

81. Un alt argument în acest sens îl reprezintă faptul că, de regulă, nu există două instanțe de executare în cadrul aceleiași executări silită, iar atunci când legiuitorul a dorit să confere și altei instanțe competența de a soluționa o contestație la executare a indicat în mod expres acest lucru [a se vedea în acest sens alin. (2) al art. 714 din Codul de procedură civilă]. Mai mult, chiar primul alineat al acestui articol utilizează forma de singular când se referă la instanța de executare.

82. O situație de pluralitate de instanțe de executare putea exista, anterior apariției Legii nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe (Legea nr. 138/2014), în cazul aplicării dispozițiilor art. 818 (în prezent, devenit art. 819) din Codul de procedură civilă, relative la încuviințarea urmăririi imobiliare. Astfel, dacă pe parcursul executării silită mobiliare, încuviințate de o instanță de executare (judecătoria în circumscripția căreia se afla biroul executorului judecătoresc care făcea executarea, în afara cazurilor în care legea dispunea altfel), se descoperea că debitorul deținea un imobil în circumscripția altei curți de apel, executorul inițial, sesizat de creditor inclusiv cu o cerere de urmărire imobiliară, trebuia să solicite de îndată instanței de executare în circumscripția căreia se afla imobilul încuviințarea

urmării lui silită, prevederile art. 644 și 665 aplicându-se corespunzător. În acest fel, prevederea legală din materia încuviințării urmăririi imobiliare și dispoziția din alin. (2) al fostului art. 651 (în prezent, devenit art. 652) din Codul de procedură civilă permiteau prorogarea competenței teritoriale a executorului, însă nu permiteau și prorogarea competenței instanței de executare inițiale.

83. De asemenea, tot în reglementarea anterioară modificărilor aduse Codului de procedură civilă prin Legea nr. 138/2014, alin. (2) al art. 713 (în prezent, devenit art. 714) prevedea că, în cazul urmăririi silită prin poprire, dacă domiciliul sau sediul debitorului se afla în circumscripția altei curți de apel decât cea în care se găsea instanța de executare, contestația se putea introduce și la judecătoria în a cărei circumscripție își avea domiciliul sau sediul debitorul.

84. Actuala reglementare însă nu mai permite situația excepțională a pluralității de instanțe de executare, modificarea prevederilor art. 650, 651, 713 și 818 din Codul de procedură civilă, prin Legea nr. 138/2014, eliminând relația de condiționare dintre competența teritorială a instanței de executare și sediul biroului executorului judecătoresc, respectiv cerința unei noi încuviințări a executării silită de către instanța în circumscripția căreia se află bunul imobil urmărit silit, fiind înlăturată și posibilitatea ca în caz de poprire contestația la executare să poată fi introdusă și la judecătoria în a cărei circumscripție își are domiciliul sau sediul debitorul, dacă acestea se situau în circumscripția altei curți de apel decât cea în care se afla instanța de executare.

85. Nu în ultimul rând, un argument suplimentar îl reprezintă faptul că se elimină riscul de a se ajunge în situația în care, cu privire la același raport juridic, să fie pronunțate soluții contrare de către instanțe diferite. Astfel, dacă unul dintre debitori formulează contestație la executare înregistrată pe rolul instanței care a încuviințat executarea silită, iar codebitorul din titlul executoriu înregistrează contestația pe rolul unei alte instanțe, în considerarea faptului că la data sesizării organului de executare avea domiciliul sau, după caz, sediul în circumscripția acestei din urmă judecătoria, se poate ajunge la ipoteza în care cele două instanțe să pronunțe hotărâri diferite referitor la același aspect: o instanță poate să rețină, de exemplu, că este întrunit caracterul cert al creanței, în timp ce o altă instanță să considere că aceeași creanță nu întrunește acest caracter, ceea ce nu este de dorit.

86. În consecință, atât timp cât a fost încuviințată executarea silită de către o anumită instanță de judecată, aceasta din urmă devine instanță competentă teritorial să soluționeze contestația la executare propriu-zisă formulată de unul dintre debitorii la care se referă titlul executoriu, în afara cazurilor în care legea dispune altfel.

87. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 517, cu referire la art. 514 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 651 alin. (1), art. 666, art. 712, art. 714 și art. 112 din Codul de procedură civilă, instanța de executare competentă teritorial să soluționeze contestația la executare propriu-zisă formulată de unul dintre debitorii la care se referă titlul executoriu este judecătoria care a încuviințat executarea silită a aceluși titlu executoriu, în afara cazurilor în care legea dispune altfel.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 27 septembrie 2021.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Cristian Balacciu

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T

privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Uniunea Independentă pentru Tecuci în anul 2021

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2021 aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, în perioada 19.07.2021—4.10.2021 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Uniunea Independentă pentru Tecuci, perioada verificată fiind 1.01.2019—31.12.2020.

Constatări:

În urma verificării documentelor contabile puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că în perioada 1.01.2019—31.12.2019 veniturile obținute de Partidul Uniunea Independentă pentru Tecuci au fost în valoare totală de 4.000,00 lei reprezentând donații.

În urma verificării documentelor justificative echipa de control a constatat că în perioada 1.01.2020—31.12.2020 veniturile obținute de Partidul Uniunea Independentă pentru Tecuci au fost în valoare totală de 38.650,00 lei, astfel: 5.200,00 lei reprezentând venituri din cotizații și 33.450,00 lei reprezentând venituri din contribuții pentru campania electorală în alegerile locale din anul 2020.

În perioada 1.01.2019—31.12.2019, cheltuielile înregistrate de Partidul Uniunea Independentă pentru Tecuci, conform documentelor justificative puse la dispoziția echipei de control, au fost în valoare totală de 3.352,00 lei.

În perioada 1.01.2020—31.12.2020, cheltuielile înregistrate de Partidul Uniunea Independentă pentru Tecuci, conform documentelor justificative puse la dispoziția echipei de control, au fost în valoare totală de 35.850,00 lei.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 5 alin. (4), art. 13 alin. (1) și ale art. 49 alin. (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 8 octombrie 2021.

Nr. 18.910.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T

privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Uniunea Independentă pentru Sighișoara în anul 2021

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2021, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 15.07.2021—22.09.2021 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Uniunea Independentă pentru Sighișoara în anii 2019 și 2020.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că Partidul Uniunea Independentă pentru Sighișoara a obținut în anul 2019 venituri în sumă totală de 14.060,00 lei, astfel: 5.002,00 lei reprezentând venituri din cotizații și 9.058,00 lei reprezentând venituri din donații.

Cheltuielile au fost în sumă totală de 12.292,24 lei.

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că Partidul Uniunea Independentă pentru Sighișoara a obținut în anul 2020 venituri în sumă totală de 18.537,00 lei, astfel: 5.537,00 lei reprezentând venituri din cotizații și 13.000,00 lei reprezentând venituri din donații.

Cheltuielile au fost în sumă totală de 18.755,07 lei.

Nu au fost constatate abateri contravenționale.

București, 21 octombrie 2021.

Nr. 19.593.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă
la Partidul Romilor Democrați în anul 2021**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2021 aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, în perioada 15.07.2021—13.10.2021 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Romilor Democrați, perioada verificată fiind 1.01.2019—31.12.2020.

Constatări:

În urma verificării documentelor justificative echipa de control a constatat că în perioada 1.01.2019—31.12.2020 Partidul Romilor Democrați nu a obținut venituri din cotizații, donații, donații confidențiale, împrumuturi în bani sau din alte surse.

Conform documentelor justificative echipa de control a constatat că în perioada 1.01.2019—31.12.2020 Partidul Romilor Democrați nu a efectuat și implicit nu a înregistrat cheltuieli.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 49 alin. (1) și (3) și ale art. 60 alin. (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 22 octombrie 2021.

Nr. 19.610.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă
la Partidul Inițiativa Pătârlagele în anul 2021**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2021 aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, în perioada 15.07.2021—13.10.2021 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Inițiativa Pătârlagele, perioada verificată fiind 13.12.2019—31.12.2020.

Constatări:

Conform informațiilor furnizate de reprezentantul legal al Partidului Inițiativa Pătârlagele s-a constatat că activitatea financiară a Partidului Inițiativa Pătârlagele a început în anul 2020, după data atribuirii codului de înregistrare fiscală 42174827 emis în data de 29.01.2020 de către Ministerul Finanțelor Publice, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală.

În urma verificării documentelor justificative, echipa de control a constatat că în perioada 1.01.2020—31.12.2020 veniturile obținute de Partidul Inițiativa Pătârlagele au fost în valoare totală de 17.615,00 lei, astfel: 1.250,00 lei reprezentând venituri din cotizații, 150,00 lei reprezentând venituri din donații, 16.200,00 lei reprezentând venituri din contribuții pentru campania electorală în alegerile locale din anul 2020 și 15,00 lei reprezentând venituri din împrumuturi.

Conform documentelor justificative puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că valoarea totală a cheltuielilor efectuate de formațiunea politică în perioada 1.01.2020—31.12.2020 a fost în cuantum de 17.078,97 lei.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 3 alin. (2) și (8), art. 5 alin. (4) și ale art. 60 alin. (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 22 octombrie 2021.

Nr. 19.611.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.

Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,

e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

5 948493 330233